

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອະນາຄາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ: 17 /ນຍ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22.09.2008

ຄໍາສັ່ງ

ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້
ແລະ ການປະສານງານໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຫຼຸລະກິດໄມ້

ເຖິງ: ບັນດາທ່ານລັດຖະມົນຕີວ່າການ, ຫົວໜ້າອົງການລັດຖະບານ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ
ວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າແຂວງ ໃນຫົວປະເທດ.

- ເພື່ອປະຕິບັດຢຸດທະສາດພັດທະນາປ່າໄມ້ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020 ໄທປະກິດຜົນເປັນຈິງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ
ເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ປົກທຸ່ມປ່າໄມ້ກວມ 70% ຂອງເນື້ອທີ່ທີ່ວປະເທດ; ຈຳກັດການເຂື້ອຍເຂົ້າໃສ່ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ມະ
ຊາດ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ການປິດປ່າທຳມະຊາດໂດຍຫລັກການໃນເວລາອັນ
ຄວນ ແນໃສ່ຮັກສາຄວາມຄຸດິມສິນຂອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ຂົວໜາງເພີ່ມ.

- ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດໝາຍ ແລະ ມີຕິກໍາອືນງໍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປ່າໄມ້ ມີຄວາມສັກສິດໂດຍ
ປ່ອງອອກຄຳສັ່ງເປັນປະຈຳແຕ່ລະບົດຕື່ມອີກ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຫຼຸລະກິດໄມ້.

- ເພື່ອໃຫ້ກະຊວງ ແລະ ອົງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ ກໍຄືອ່ານາດການປິກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຕ່າງໆ
ສາມາດເສີມຂະຫຍາຍຄວາມເປັນເຈົ້າການ ໃນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ບັນຫຼຸງທີ່ມີກ່ຽວກັບ
ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ການຫຼຸລະກິດໄມ້ໄດ້ຢ່າງຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຫລາຍຂຶ້ນ, ຕ້ານ ແລະ
ສະກັດກັ້ນປະກິດການຫຍື້ຫຼື ກ່ຽວກັບການລະເມີດກິດໝາຍປ່າໄມ້ ແລະ ກິດໝາຍອືນງໍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາສັ່ງ:

1)- ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດຖະບານ, ອໍານາດການປິກຄອງທ້ອງຖິ່ນຫຼຸກຂັ້ນ (ເພີ່ມທະວີຄວາມ
ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດສິດ, ບັນຫຼຸງທີ່ມີກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ
ປ່າໄມ້ ແລະ ການຫຼຸລະກິດໄມ້ ໂດຍສິນທີບໍ່ໝັ້ນຫຼັງ 3 ມາດຕະການລວມຕື່: ມາດຕະການໄຕສະນາອະທິບາຍ
ແລະ ສິກສາອົບຮົມ; ມາດຕະການ; ລັດຖະມົນຕີ; ມາດຕະການບໍລິຫານ ແລະ ກິດໝາຍ).

2)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ໌ ສົມທັບກັບອີງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ບັນດາກະຊວງ-ອີງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທຸກທ້ອງຖິ່ນໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອດໍາເນີນການສໍາຫລວດ ຈັດສັນແບ່ງເຂດແຕ່ລະປະເພດປ່າໄມ໌ດິນໃໝ່ໃຫ້ຊັດເຈນ, ສອດຄອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ມີການຕິດຕັ້ງປ້າຍຮ່າຍເຂດໃຫ້ຈະແຈ້ງ ໃນສາມປະເພດປ່າ ຄື: ເຂດປ່າສະເກາະ (ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ); ເຂດປ່າປ້ອງລັນ (ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ) ແລະ ເຂດປ່າຜະລິດ ໃຫ້ສ່ວ່າເລັດໃນປີ 2010.

3)- ໃຫ້ເອົາໃຈໃລ້ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ໌ແຕ່ລະປະເພດຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ໂດຍແມ່ນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ໌ ເປັນຜູ້ມີບົດບາດເປັນໃຈກາງໃນການປະສາຍສົມທິບກັບບັນດາກະຊວງ, ອີງການລັດຖະບານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການດໍາເນີນວູກງານຕ່າງໆ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ໌ແຕ່ລະປະເພດ, ແຕ່ລະເຂດ ໃຫ້ມີຄວາມສັກສິດຕາມລະບົງບົດໝາຍ:

3.1. ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ:

- ໃຫ້ຫັນເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດປ່າປ້ອງກັນຍອດນັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນອ່າງໂຕງນັ້ນ ໂປ່ສູ່ການສະຫງວນຢ່າງເດັດຂາດ ໂດຍໃຫ້ປະກາດປິດປ່າແບບຖາວອນ, ບໍ່ໃຫ້ມີການຊຸດດິນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດິງ, ບໍ່ໃຫ້ຫາປ່າ ລ່າເນື້ອ, ຍົກເວັ້ນການເກັບກັ້ວເຄື່ອງປ່າຂອງດິງບາງຊະນິດ ເຊັ່ນ: ຫົ່ມໄມ້, ເຫັດ, ຜັກປ່າ, ຫົວມັນປ່າ, ພາກໄມ້ປ່າ, ພິດສະໜູນໄຟ, ພາກຕາວ, ຫົ່ມແຍ້, ຫົ່ມບຸນ, ຫົ່ມສາມ, ຫົ່ມຫວາຍ ແລະ ອື່ນງໍ ເພື່ອໃຊ້ສອຍຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນເຂດກັນຊົນທີ່ລັດອຍນຸ້ຍາດ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍແຜນທ່າທາງດ້ານເຕັກນິກ ວິຊາການ ບິນຍື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງແບບຍື້ນໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີລັກສະນະດັບສູນ.

- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ໌ ປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດດິນໃໝ່ ໂດຍປະກອບພະນັກງານວິຊາການປ່າໄມ໌ ໄປປະຈຳຢູ່ແຕ່ລະເຂດປ່າສະຫງວນໃຫ້ຢູ່ງໝໍ, ລວມທັງງົບປະມານ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ, ສົດນັ້ນສົດປ່າ, ຂຶ້ວນນາງໆພັນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ໌ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ໌ ຄຸ້ມຄອງດ້ານວິຊາການປ່າໄມ໌, ກໍາມີດລະບົງບົດການຄຸ້ມຄອງລະອຽດໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນ, ຄຸ້ມຄອງການດິນຄວາມສິກສາ ແລະ ພັດທະນາຊະນິດພັນໄມ້ ແລະ ຂຶ້ວນນາງໆພັນ, ຄຸ້ມຄອງການເກັບກັ້ວເຄື່ອງປ່າຂອງດິງ ເພື່ອໃຊ້ສອຍຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນເຂດກັນຊົນຂອງປ່າສະຫງວນ.

- ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ມີໜັ້ນທີ່ປະກອບສ່ວນປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດດ້ວຍການປ້ອງກັນທີ່ໃຫ້ມີການລັກລອບຊຸດດິນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດິງ, ບໍ່ໃຫ້ມີການບຸກລຸກ-ຢືດຈອງເອົາທີ່ດິນໃນເຂດປ່າສະຫງວນເພື່ອຫ່າການຜະລິດ ຫລື ບຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ.

- ສ້າລັບປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດພູເຂົາຄວາຍ ແລະ ພູ້ຍະນັງ ແມ່ນມອບໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດສືບຕໍ່ຄຸ້ມຄອງ ໂດຍໃຫ້ກອງປ້ອງກັນທີ່ປະຈຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ ປະສານສົມທິບແຫ້ນກັບໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຫຼືກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂ່ານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ແຂວງວຽງຈັນ, ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ) ເພື່ອຮ່ວມກັນປະຕິບັດນັ້ນທີ່ຄຸ້ມຄອງ ປົກປັກຮັກສາ ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການປ້ອງກັນ ແລະ ລະກັດກັນການລັກລອບຕັດໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ໌; ການປ້ອງກັນ ແລະ ມອດໄຟປ່າທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດທັງສອງແຫ່ງນັ້ນ, ສ່ວນການຄຸ້ມຄອງທ່າງດ້ານເຕັກນິກ ວິຊາການ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ໌.

3.2. ປ່າປ້ອງກັນ:

ໃຫ້ທັນໄປສູ່ການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນລະບົບ ເພື່ອໃຫ້ປ່າປ້ອງກັນເຮັດໜ້າທີ່ປ້ອງກັນໄດ້ຕາມຈຸວບປະສົງເປົ້າໝາຍ; ໃນສະເພາະໜັນນີ້ ໃຫ້ປະກາດປິດປ່າແບບຖາວອນ ໂົມເຂດປ່າຍອດນັກ, ເຂດປ່າທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັ້ນສູງ, ເຂດປ່າປ້ອງກັນຊາດລົງບຕາມຊາຍແຕ່ ດະຫວ່າງປະເທດ; ຍົກເວັນເຂດໄຄງ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໄດ້ລ່າງທີ່ໄດ້ຜ່ານການສຶກສາດ້ານສິ່ງແວດລອມ ຂຶ້ງໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານແລ້ວ ແລະ ເຂດສະເພາະ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຊົມໃຊ້ໄມ້ ແລະ ເກັບກຸ້ເຄື່ອງປາຂອງດີງຕາມມູນເຊື້ອ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ເຫັນນັ້ນ.

- ໃຫ້ຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໄດຍເລືອກເພີ້ນເອົາປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ຢູ່ຢັ້ງເວັນຮອບຮອບປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຈັດຕັ້ງເອົາເຈົ້າເຮັດອາຊີບປ່າໄມ້ (ຍົກປຶກຮັກສາ, ພື້ນຫຼຸງ, ບຸລະນະປ່າໄມ້) ໄດຍໃຫ້ເອົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເໝາະລົມ (ເປັນວັດຖຸຫຸ້ນ ຫລື ເປັນເງິນຈາກການປະກອບອາຊີບດັ່ງກ່າວ ໄດຍມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ອອກລະບຽບການສະເພາະ.

3.3. ປ່າຜະລິດ:

ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທິບກັບອໍານາດການປົກຄອງຫຼຸກທ້ອງຖິ່ນ ດໍາເນີນການກວດກາຄົນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງແລ້ວ ແລະ ໃຫ້ຮັບຮອນລ້າງແຜນຈັດສັນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແບບຍືນນານ ຕາມໜັກວິຊາການຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ບ່ອນໄດ້ບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງແຜນຈັດສັນ ແລະ ບໍ່ທັນໄດ້ປະກາດເປັນເຂດປ່າຜະລິດ ແມ່ນໃຫ້ປະກາດວິດປ່າຊີວຄາວ ຈົນກວ່າຈະສໍາເລັດການສ້າງແຜນຈັດສັນ ແລະ ໄດ້ປະກາດເປັນເຂດປ່າຜະລິດຢ່າງເປັນທາງງານ ຈຶ່ງໃຫ້ດໍາເນີນການຊຸດຄົນໄມ້ໄປຕາມແຜນຈັດສັນນັ້ນໄດ້.

✓ 4)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປະສານສົມທິບຢ່າງຄົມກູງວເປັນເອກະພາບ ເພື່ອສ້າງແຜນຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີຂອງລັດຖະບານ ອີງຕາມຕົວເລກສະເໜີແຜນຊຸດຄົນໄມ້ຂອງບັນດາແຂວງ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການສໍາໜັກ ເພື່ອຊຸດຄົນອອກຈາກເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ເຂດໄຄງ່ການພັດທະນາຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ໂຄງການກໍ່ລ້າງເຂື້ອນໄຟໝໍາມືດີກ, ໂຄງການຊຸດຄົນແຮ່ທາດ, ໂຄງການກໍ່ລ້າງຫາງ ຫລື ສາຍສິ່ງ, ໂຄງການບຸກເບີກເມື່ອທີ່ເພື່ອຈັດສັນອາຊີບ ແລະ ພູມລ່າຍົມາຄົງທີ່ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ອື່ນງອີກ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ.

4.1: ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີໜ້າທີ່ຄົນຄວາມຂຶ້ນແຜນຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ. ແຜນການຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີ ຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນບິນພື້ນຖານຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງຂອງປ່າໄມ້ ກໍລິຍຸດທະສາດການພັດທະນາປ່າໄມ້ແບບຍືນນານ, ພົມຕຽງກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງອີງໄລ່ຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ໄມ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໄມ້ເປັນວັດຖຸດິບ ເພື່ອບຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮບເພື່ອສິ່ງອອກຕ່າງປະເທດ.

✓ 4.2. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີໜ້າທີ່ຄົນຄວ້າ ກໍາແໜ້ນຄວາມຕ້ອງການໄມ້ໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ສັງລວມຄວາມຕ້ອງການນັ້ນ ສິ່ງໂທກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຄົນຄວ້າ ຂຶ້ນແຜນຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີ.

✓ 4.3. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີໜ້າທີ່ຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ສັງລວມຄວາມຕ້ອງການປະເພດໄມ້, ຈຳນວນໄມ້ຂອງບັນດາໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້ ທີ່ເປັນສະມາ

ຊື່ກະຊວງສະມາຄົມ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສັງລວມ ແລ້ວສິນທຶນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການເອົາເຂົ້າແຜນຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີ ກ່ອນນໍາສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

4.4. ເນື່ອລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີແລ້ວ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສິນທຶນທຶນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອ່ານາດກາຍປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ ພິຈາລະນາອະນຸມັດການຈັດສັນໄມ້ໃຫ້ແກ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ທີ່ເປັນສະມາຊື່ກະຊວງສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ສະເໜີ ດ້ວຍຮູບການປະມູນ ຫລື ທາບທາມລາຄາ ຕາມລະບຽບຕັ້ງການ.

5)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສິນທຶນແໜ້ນກັບບັນດາກະຊວງ-ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອ່ານາດການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງການຊຸດຄົນໄມ້ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ບັນຫຼັນຖານແຜນການຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີ ທີ່ລັດຖະບານຮັບຮອງເອົາແລ້ວນັ້ນ.

5.1. ໃຫ້ກ່າວິດລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົນໄມ້ອອກຈາກເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ໃຫ້ອອກຂະນຸຍາດຊຸດຄົນໄມ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ໃນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ໄດ້ຜ່ານການສໍາຫລວດ ແລະ ມີແຜນຈັດສັນແບບຍືນນາມແລ້ວເຫັນເນັ້ນ.

5.2. ການຊຸດຄົນໄມ້ອອກຈາກເຂດໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ຕ້ອງດໍາເນີນຕາມລະບຽບການ ແລະ ຮູບການສະເພາະ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຄື:

- ມີການແຕ່ງຕັ້ງຄຸນນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນໍາ ແລະ ຄຸນຄອງການຊຸດຄົນໄມ້ ທີ່ປະກອບດ້ວຍບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຫລື ມີການມອບໝາຍໃຫ້ໝ່ວຍງານໄດ້ໜຶ່ງຮັບຜິດຊອບຄຸນຄອງ; ມີການປະມູນຫລື ທາບທາມເອົາບໍລິສັດເພື່ອຮັບເຫັນຊຸດຄົນ. ໨ ໢ ໩ ໩ ໩ ໤ ໧

- ມີການສໍາຫລວດປະເພດໄມ້ ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ໃຫ້ຊັດເຈນ ໜ້ອເອົາເຂົ້າໃນແຜນຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີ.

6)- ການຂາຍໄມ້ທີ່ຕ້ອງການມາຈາກເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ຈາກເຂດໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ຕາມແຜນການຊຸດຄົນໄມ້ປະຈຳປີຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ 2 ຮູບການຄື : (1) ປະມູນຂາຍ ຫຼື ທາບທາມລາຄາ ແລະ (2) ຈັດສັນແປ່ງປັນຕາມບຸລິມະສິດ ປະສິດທິຜົນສູງກວ່າ ໃຫ້ແກ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ທີ່ເປັນສະມາຊື່ກະຊວງສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ. ໬ ໧ ໩ ໩ ໫

6.1. ລັດ (ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ອ່ານາດການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ...) ຕ້ອງກໍາໄກຕ້າໄມ້ ແລະ ເປັນຜູ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການຈັດສັນແປ່ງປັນໄກຕ້າໄມ້ ໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ ທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ວ່າງອອກ ສ່ວນສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ແມ່ນບໍ່ມີສິດຈັດສັນແປ່ງປັນໄກຕ້າໄມ້, ແຕ່ຫາກມີໜີ້າທີ່ມໍາສະເໜີຄວາມຕ້ອງການ ຊະນິດໄມ້, ລາຄາໄມ້ ແລະ ຈຳນວນໄມ້ ຂອງແຕ່ລະໂຮງງານໃຫ້ລັດຊາບ ເພື່ອຂັ້ນແຜນຊຸດຄົນ ບັນຫຼັນຖານຄວາມອາດສາມາດຕະບະສະໜອງໄມ້ໃນແຕ່ລະປີ; ພັນຍກັນນັ້ນ ກໍມີໜີ້າທີ່ສະເໜີຕໍ່ອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ເປັນສະມາຊື່ກະຊວງສະມາຄົມ ຊົ່ງທາງສະມາຄົມເຫັນວ່າສິນຄວນໃຫ້ການສົ່ງເສີມເປັນພື້ນເສດ.

6.2. ການຈັດສັນແປ່ງປັນໄມ້ໃຫ້ແກ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ຕ້ອງຢູ່ບັນຫຼັນຖານການມີຂີ້ຜູກພັນ ສັນຍາຊື້ຂາຍໄມ້ກັບລັດ ຂີ້ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ສໍາລັບໄມ້ທີ່ຊຸດຄົນໃນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ມີເຍນີຈັດສັນແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະມູນຂາຍຕາມຊັບມືກ ແລະ ຈຳນວນໄມ້ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ ບົນພື້ນຖານລາຄາທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ວາງອອກ, ມູນຄ້າປະມູນທີ່ເກີນລາຄາທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ຕ້ອງໄດ້ແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ອໍານາດ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດດັ່ງກ່າວຕາມລະບຸງການ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ອໍານາດວານປົກຄອງໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ມີສົວນຮ່ວມໃນການປົກຄອງລາປ່າໄມ້. ພາຍຫຼັງການປະມູນ ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເຮັດສັນຍາຂີ້-ຂາຍ ກັບບໍລິສັດທີ່ປະມູນໄດ້ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂອງສັນຍາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຫລິກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີດກໍລະນີຕົດໄມ້ອອກມາແລ້ວບໍ່ມີຫຼັກຂີ້ ຫລື ຫຼືໃນລາຄາທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ເຮັດໃຫ້ ລັດເສຍຜົນປະໂຫຍດ.

- ສໍາລັບໄມ້ທີ່ຊຸດຄົນໃນເຂດໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບຫຼັບໜັນທີ່ ແລະ ຄຸມຄອງການ ຊຸດຄົນໄມ້ໃນເຂດໂຄງການດັ່ງກ່າວ ປະຕິບັດຕາມ 2 ຮູບການ ຄີ່: (1) ປະມູນຂາຍ ຫຼື ທາບທານລາຄາ ແລະ (2) ຈັດສັນແບ່ງປັນຕາມບຸລິມະສິດປະສິດທິຜົນສູງກວ່າ ໃຫ້ແກ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ທີ່ເປັນສະມາ ຂີກຂອງສະມາຄົມອຸດສາ ທະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ.

7)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ອອກລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຄຸມຄອງໄມ້ປູກ, ເປັນຄົນການສ້າຫລວດຂຶ້ນທະບຽນສວນບູກໄມ້ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ; ລະບຽບການກ່ຽວກັບ ການຊຸດຄົນ, ການສ້າງແຜນຊຸດຄົນໄມ້ປູກປະຈຳປີ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍຮັບປະກັນບາງຫລັກການດັ່ງນີ້:

7.1. ໃຫ້ທ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ເປັນຜູ້ຄຸມຄອງ ຕິດຕາມການບູກໄມ້ ແລະ ອອກ ທະບຽນສວນບູກໄມ້, ສໍາລັບແຫລງກໍາເນີດໄມ້ປູກທີ່ຊຸດຄົນອອກຈາກສວນບູກ ແມ່ນພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫລວງ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ບົນພື້ນຖານທະບຽນສວນບູກທີ່ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງເປັນຜູ້ອອກໃຫ້.

7.2. ການຂີ້-ຂາຍໄມ້ຈາກສວນບູກ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າຂອງສວນບູກ ແລະ ຫຼັກຂີ້ ໃນການ ເຈລະຈາດຕໍ່ລອງ ຫຼື ທາບທານລາຄາ ບົນພື້ນຖານການສະໜອງຂໍມູນດ້ານຕະຫຼາດຂອງສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳ ບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ໂດຍໃຫ້ບຸລິມະສິດສ້າລັບການປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນປະເທດກ່ອນ.

7.3. ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ວາງລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຂີ້-ຂາຍໄມ້ ຈາກສວນບູກ, ຖ້າຫາກຜູ້ປະກອບການໂດຈະສິ່ງໄມ້ປູກອອກຕ່າງປະເທດເປັນໄມ້ທ່ອນ ຫລື ໄມ້ເລືອຍ ຕ້ອງໄດ້ ສະເໜີຂໍການອະນຸມັດຈາກກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີເປັນເອກະພາບຂອງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ຫຼື ສົງລົງຍອກ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນຫະ ໃນການລື່ງອອກຕາມລະບຽບການຢ່າງຄົບ ທົ່ວນ.

8)- ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທິບກັບບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຄົນຄວ້າອອກນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ ໄມ້ປູກ ແທນໄມ້ຈາກປ່າທໍາມະຊາດ ເພື່ອເປັນວັດຖຸດີບປ້ອນໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ສິ່ງເສີມການຂົມໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນຈາກໄມ້ປູກໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ.

- ໃນແຕ່ລະປີ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສັງລວມແຜນການຊຸດຄົນໄມ້ຈາກສວນບູກ ແລ້ວສົມ

ທີບກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຈ້ງໃຫ້ສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວເຕັບຂຶ້ນຕາມລະບຽບການ ແລະ ລາຄາທີ່ເໝາະສິມ.

9)- ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ເພື່ອເປັນແຫ່ລ່ງພະລັງງານ ແລະ ເປັນສິນວັດ (ເຊັ່ນ: ໄນພື້ນ, ໄນເພື່ອເຮັດຖານ, ໄນຫຼັກຮົວ, ໄນຄົ້ນແບບ ຕົ້ນຕໍ່ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາສະເໜາຈາກເມື່ອບົດເຖິງຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການມອບດິນ-ມອບປ່າ ຫລື ເອົາຈາກເຂດກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໄຄງ່ລ່າງທີ່ໄດ້ຜ່ານການສ່າຫລວດລະອຽດ ຂໍ້ງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໄດ້ອອກອະນຸມັດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນເຫັນນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ສັງລວມເຂົ້າແຜນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ປະຈຳປີ.

- ສຳລັບໄມ້ຄົ້ນແບບຮັບໃຊ້ໃຄງການກໍ່ສ້າງໃນເຂດຕົວເມືອງ ແມ່ນໃຫ້ຫັນມານຳໃຊ້ໄມ້ບຸກເປັນຕົ້ນຕໍ່ (ເຊັ່ນ: ໄນວິກ) ແລະ ໄນທີ່ຊຸດຄົ້ນອອກຈາກເຂດໄຄງ່ການພັດທະນາຕ່າງໆ, ພົມດູງກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ຫັນໄປນຳໃຊ້ວັດຖຸອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນໄມ້ (ເຊັ່ນ: ໄຄງ່ເຫັນກໍໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນແບບໄຄງ່ການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ທັງນີ້ກໍເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດ້ານແຮງງານ ແລະ ອຸນນະພາບໃຫ້ແກ່ໄຄງ່ການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ແນໃສ່ເພື່ອຂາລຸດຜ່ອນການເອື່ອບ້ອງໃສ່ໄມ້ຈາກປ່າທຳມະຊາດ).

- ສຳລັບໄມ້ຄົ້ນແບບຮັບໃຊ້ການກໍ່ສ້າງຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ ມອກຈາກຫັນມານຳໃຊ້ໄມ້ບຸກ ແລະ ໄນທີ່ຊຸດຄົ້ນອອກຈາກເຂດໄຄງ່ການພັດທະນາແລ້ວ ຢັງສາມາດນຳໃຊ້ໄມ້ໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານທີ່ໄດ້ຜ່ານການມອບດິນ-ມອບປ່າ.

- ໃຫ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສຳຫຼວດແຫ່ລ່ງສະໜອງໄມ້ຕົ້ວ, ໄນປອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊະນິດຕ່າງໆ ພາຍໃນແຂວງຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ: ຈາກເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ, ເຂດຄຸມຄອງຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ໃນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ໄດ້ຈັດສັນແບບຍືນນານ ອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດີບຂອງບັນດາໄຮງ່ງານບຸງແຕ່ງ ແລ້ວສະເໝີຕົວເລັກດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເອົາເຂົ້າແຜນຊຸດຄົ້ນໄມ້ປະຈຳປີ.

- ສຳລັບໄມ້ຕົ້ວເພື່ອຜະລິດເປັນຖ່ານຂາວ ທີ່ຊຸດຄົ້ນຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເຂດຄຸມຄອງທີ່ເປັນກໍານະສິດຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນສາມາດຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ຕະຫຼອດປີ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ລົງເປີນກະທິບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການປ່າໄມ້ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ຄຸມຄອງການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ ບົນພື້ນຖານຈຳນວນໄກຕາທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການລະເໜາ ກ່ຽວກັບການຄຸມຄອງການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້.

10)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສິມທີບກັບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຄົ້ນຄວ້າລະບອບການສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃສ່ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ເພື່ອໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງ ຫລື ກອງຊຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນໜ້ວຍງານເຄື່ອນໄຫວແບບວິຊາຊົບເປັນປົກກະຕິຕໍ່ເນື່ອງ ປະສິມປະສານໄປກັບການບຸກ, ປົກປັກຮັກສາ, ບຸລະນະປ່າໄມ້ ໂດຍຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸມຄອງຂອງອຳນົດການປົກຄອງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

11)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສິມທີບແໜ້ນກັບທ້ອງຖິ່ນ ດຳເນີນການກວດກາການປະຕິບັດແຜນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ລວມທັງການລາກແກ່ລວມໝອນໄມ້ຢູ່ສະໜາມ | ແລະ ຂົນສິ່ງໄມ້ອອກຈາກສະໜາມ | ຫາສະໜາມ || ຕ້ອງໃຫ້ສໍາເລັດ ກ່ອນວັນທີ 31 ພຶດສະພາ ຂອງທຸກໆປີ; ຜັ້ນກາກວັດພົບວ່າບ່ອນໄດ້ໜ້າສາດປະຕິບັດແຜນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ໃຫ້ສໍາເລັດຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດເປັນແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້:

- ສໍາລັບໄມ້ທີ່ຊຸດຄົນໃນເຂດປ່າຍະລິດ ສ່ວນທີ່ບໍ່ສໍາເລັດນັ້ນ ແມ່ນຖືກລົບລ້າງ.

- ສໍາລັບໄມ້ທີ່ຊຸດຄົນໃນເຂດໄຄງ່ການພັດທະນາໄຄງ່ລ້າງຕ່າງໆ ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 1 ມີຖຸນາ ຮອດວັນທີ 31 ຕຸລາ ຂອງຫຼາງປີ ແມ່ນໃຫ້ຢຸດເຊົາການຊຸດຄົນ, ບໍ່ໃຫ້ດໍາເນີນການຂັກລາກ ແລະ ຂົນສົ່ງໄມ້ ລວມສະໜາມ || ຢ່າງເຕັດຂາດ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ໄວ້ລົງການກໍ່ສ້າງສໍາເລັດຕາມກໍາມີດເວລາ, ຖ້າຈະສືບຕໍ່ຊຸດຄົນ ແລະ ຂົນສົ່ງໄມ້ໃນລະດຸປິນ ໂດຍນຳໃຊ້ເສັ້ນຫາງຮະແນຈະຂອງໄຄງ່ການ ທີ່ບໍ່ກະທົບເຖິງເສັ້ນຫາງຫລວງ ແຫ່ງຊາດ ຫຼື ເສັ້ນຫາງການສັນຈອນຂອງປະຊາຊົນໃນຫ້ອງຖຸນ ແລະ ບໍ່ກະທົບເຖິງສົ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນຕ້ອງຂ່ອນມັດຈາກລັດຖະບານ ເປັນກໍລະນີພິເສດ.

12)- ໃຫ້ເພີ່ມທະວີມາດຕະການດັດສິມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້ດັ່ງນີ້:

12.1. ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສົມທົບກັບອຳນາດການປົກຄອງຫຼຸກທ້ອງຖິ່ນ ຮັບຮອນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການດັດສິມໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້ໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍໄວ ຕາມຂໍຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໂຮງງານ, ຂໍຕົກລົງວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານໂຮງງານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ຮູບແບບຜະລິດຕະພັນໄມ້ ທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປະກາດໃຊ້; ຈັດຕັ້ງການກວດກາ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການຢ່າງເຕັດຂາດຕໍ່ກັບໂຮງງານທີ່ຖືກຢູ່, ໂຮງງານທີ່ຖືກປັບປຸງແຕ່ບໍ່ປັບປຸງ ແລະ ບໍ່ຢຸດເຊົາຂໍ້ວຄາວ ລວມທັງໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ເຕືອນໄຫວ ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນກົດຈະການໂຮງງານ ແລະ ດຳເນີນການກ່ຽວກັບການຮັກອຸນ ຫລື ຍ້າຍ ໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຂອບເຂດ ຫລື ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ. ມີແຕ່ລັດຖະຍາມເທິກນັ້ນ ຈຶ່ງມີສິດຕິກົງໃຫ້ສ້າງຕັ້ງໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້ໃໝ່ (ຕາມທິດສົ່ງເສີມໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ຫັນສະໄໝ) ບັນຫັນຖານການສະເໜີຂອງແຂວງ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະພາບຈາກກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

12.2. ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊັ້ນຈໍສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ (ເພື່ອປັບປຸງພາລຍບິດບາດ ແລະ ກົນໄກການເຕື່ອນໄຫວຂອງສະມາຄົມ ອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຫາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ດ້ານທຶນຮອນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ດຳເນີນຫຼຸລະກິດ ແລະ ການຜະລິດ ເພື່ອເປັນດົວແໜນໃຫ້ທັງໝົດທີ່ວ່າງໄນ້ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳໄມ້ ໂດຍແຍກອອກເປັນກຸ່ມທີ່ເຕື່ອນໄຫວຕາມພາລຍບິດບາດສະເໜາຂອງໂຟລາວ, ແຕ່ມີກົນໄກລະບົງການປະສານງານກັນ ເປັນຕົນ: ກອງຊຸດຄົນໄມ້ (ຫຼືກຸ່ມທີ່ວ່າງຫຼຸລະກິດຊຸດຄົນໄມ້), ກຸ່ມຜູ້ປຸກໄມ້, ກຸ່ມໂຮງເລື້ອຍ, ກຸ່ມໂຮງງານບຸງແຕ່ງໄມ້, ກຸ່ມເພີ່ມເຈີຂະໜາດໜ້ອຍ, ກຸ່ມຮ້ານຂ້າຍໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້, ກຸ່ມຜູ້ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ ໂດຍໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອອກລະບົງບການສະເໜາ ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຕື່ອນໄຫວຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ.

12.3. ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສົມທົບກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊັ້ນຫໍາ ແລະ ຊຸກຍູ້ສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ວາງແຜນຍຸດທະສາດດ້ານການຜະລິດໄລຍະສັນ, ໄລຍະກາງ, ແລະ ໄລຍະຍາວ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຜະລິດ-ຫຼຸລະກິດ ຕິດພື້ນກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນຂັ້ນເລື້ອຍງົງ ແລະ ບໍ່ມີວັນປົກແຫ້ງ, ເຮັດໃຫ້ຫຼຸລະກິດໄມ້ເປັນທ່າແຮງຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດທີ່ນັ້ນຄົງ.

12.4. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸດີບໄມ້ (ໄມທ່ອນທຳມະຊາດ ຫລື ໄມບູກ) ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ບໍລາມາດ ຕອບສະໜອງຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ແກ່ແຜນການຜະລິດ-ທຸລະກິດ ແລະ ການຕະຫລາດ ຂົມໄຂ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາມາດນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຂໍ້ອະນຸຍາດນຳເຂົ້າໄມ້ທ່ອນທຳມະຊາດ ຫຼື ໄມທ່ອນບູກ ຈາກຕ່າງປະເທດ ບິນພື້ນຖານມີເອກະສານຢັ້ງຢືນຈາກຕົ້ມທາງຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການກວດກາຕົວຈິງ ຮ່ວມກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ກະຊວງການເງິນ) ຈຶ່ງສາມາດອອກອະນຸຍາດໃຫ້ມຳເອົາໄມ້ທ່ອນເຂົ້າມາທຳການຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດໄດ້. ຜູ້ນຳເຂົ້າວັດຖຸດີບໄມ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະຕ່າງງານລະບຽບການຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຕ້ອງແມ່ນໄຮງງານ ປຸ່ງແຕ່ງໄມ້ທີ່ເປັນສະມາຊີກຂອງສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸ່ງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ເທົ່ານັ້ນ.

13)- ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອອກຄໍາສັ່ງສະເພາະ ແລະ ປະສານສິນທີບັນດານາດ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັ້ນໃໝ່ແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ດໍາເນີນການຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ, ການຊື້-ຂາຍອຸປະກອນ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກຕັດໄມ້ທຸກຊັ້ນນິດ, ກ່ອນອະນຸມັດນຳເຂົ້າອຸປະກອນ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນເຫັນດີຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ໡້າ ໨.໦

14)- ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈຳ ການສະໜອງໄມ້ໃຫ້ໂຮງງານປຸ່ງແຕ່ງໄມ້ (ກວດກາສິນເຂົ້າ) ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ (ກວດກາສິນອອກ) ຕາມກິດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸ່ງແຕ່ງ ແລະ ຂົ້າກົລົງວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຮງງານ ເພື່ອຮູ້ໄດ້ລະພາບຄວາມເປັນຈິງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄມ້ ແລະ ອຸນນະພາບການປຸ່ງແຕ່ງ ກໍລິການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງໄຮງງານ.

15)- ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການຊື້-ຂາຍ ພ້ອມທັງວາງລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບການເກັບລາຍຮັບຈາກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດໄມ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນເວລາຕາມລະບຽບກິດໝາຍ. ການເກັບເງິນຄ່າຊັບພະຍາກອນບໍ່ໄມ້ ແມ່ນໃຫ້ເກັບເປັນເງິນກີບ ຕາມອັດຕາແລກປົງຂອງຫະນາຄາມ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນວັນມອບ-ຮັບເງິນຈາກການຂາຍໄມ້ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນຮັບເງິນຈາກການຂາຍໄມ້ໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອອກອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນແຕ່ລະຄົ້ງ.

16)- ໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການ ເຊີດຊູຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດໄມ້ ດັ່ງນີ້:

16.1. ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້:

(1) ສໍາຫລວດ, ວາງແຜນຈັດສັນປ່າໄມ້ແບບຍືນນານ ແລະ ສໍາຫລວດໝາຍຕົນໄມ້ທີ່ຈະຊຸດຄົ້ນໃນເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ສໍາຫລວດບໍລິມາດໄມ້ໃນເຂດໂຄງການພັດທະນາຕ່າງງານ.

(2) ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການຕັດບົງໄມ້ຂອງກອງຊຸດຄົ້ນໄມ້ ໃຫ້ທົກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກວິຊາການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນກໍານົມສູນເສຍຫາງດ້ານບໍລິມາດ ແລະ ຄຸ່ນນະພາບໄມ້ ພ້ອມທັງຕິດຕາມກວດກາການຊຸດຄົ້ນໄມ້ໃຫ້ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ.

(3) ຄຸ້ມຄອງການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ລາກແກ່ລວມໝອນໄມ້ (ໄມ້ທ່ອນ, ຕໍໄມ້, ປຸດໄມ້) ຢູ່ສະໜາມ | ແລະ ຂົນລົງເຖິງສະໜາມ ||.

(4)

ຈັດປະເພດ, ວັດແທກ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີໃມ່ຢູ່ສະຫາມ ||

(5)

ມອບບັນຊີໄມ້ ແລະ ໄມຕົວຈີງ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີແລ້ວຢູ່ສະຫາມ || ໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໂດຍມີການກວດກາຂຶ້ນຊີ ແລະ ມີບັນທຶກມອບ-ຮັບໄມ້ຕົວຈິງນັ້ນຢ່າງຄັກແນ່.

(6)

ຕົກາປ່ອຍ (ປມ) ໄສ່ໄມ້ຫ່ອນ, ຕໍ່ໄມ້ ແລະ ບຸດໄມ້ຢູ່ພໍາຍາຍໃນ ແຕ່ສະຫາມ || ຫັກສະຫາມ || ຫຼື ດັ່ງສະຫາມ || ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບການຍົງຄົນການຊຳລະເງິນຂາຍໄມ້ຈາກຂະແໜງການເງິນ ແລະ ມີໃປຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຈາກຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

(7)

ຕົກາປ່ອຍ (ປມລ) ໄສ່ໄມ້ຫ່ອນ, ຕໍ່ໄມ້, ບຸດໄມ້ ແລະ ໄມເລື້ອຍ (ໄມ້ແປຮູບ) ສິ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ໃນກ່ລະນີເສດຖືກັດຖະບານອະນຸຍາດ.

(8)

ກວດກາ ລາດຕະເວນ ຕາມສະຖານທີ່ຊຸວຄົນໄມ້, ເສັ້ນຫາງຂຶ້ນສິ່ງໄມ້, ສະຫາມໄມ້, ໂຮງເລື້ອຍ, ໂຮງງາມປຸງແຕ່ງໄມ້, ໂຮງງານເຫີນເຈີ, ສາງເຕັບມົງນໄມ້, ໂຮງງານທີ່ນຳໃຊ້ໄມ້ເປັນພະລັງງານ ແລະ ສະຖານທີ່ຂຶ້ນງໍທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ໂດຍມີການປະສານສິນທິບແໜ້ນກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

(9)

ສືບສວນ-ສອບສວນ; ປະກອບສ໌ານວນທຸກໆຄະດີທີ່ມີວັນທີກັບການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບປາໄມ້ ຍື່ນຕໍ່ໄອຍະການເນື້ອສິ່ງໜ້ອງຕໍ່ສານ.

(10)

ດັບຂັ້ນທະຄ່າບຸລະນະຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ເຂົ້າກອງທຶນພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້.

(11)

ປະສານສິນທິບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮວມມີກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນງ.

16.2 ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

(1)

ຮັບເອົາບັນຊີໄມ້ ແລະ ໄມຕົວຈີງທີ່ໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີຢູ່ສະຫາມ || ຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປໍາໄມ້, ພົມທັງຮັບຜິດຊອບການປົກປັກຮັກສາໄມ່ຢູ່ສະຫາມ || ຕາມບັນຊີໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕໍ່ຈາກຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປໍາໄມ້.

(2)

ເຂັ້ມສັນຍາຊື້-ຂາຍໄມ້ ແລະ ຄືດໄລ່ຄ່າພັນທະໄມ້ (ເພື່ອສິ່ງໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ; ສັນຍາຊື້-ຂາຍແຕ່ລະສະບັບ ຕ້ອງສິ່ງໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ ເພື່ອຈົດທະບຽນສັນຍາຊື້-ຂາຍຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປໍາໄມ້ ເພື່ອຕິດຕາມ).

(3)

ວາງລະບຽບການຊື້-ຂາຍໄມ້; ກໍານົດລາຄາຂາຍໄມ້ຕາມແຕ່ລະປະເຟດໄມ້ ແລະ ຊະນິດໄມ້ ໂດຍອີງໄສ່ລາຄາທີ່ລັດຖະບານກໍານົດ; ເປັນເຈົ້າການໃນການຕິດຕາມການຂຶ້ນ-ລົງຂອງລາຄາໄມ້ໃນຕະຫລາດ ໂລກ ແລະ ລາຍງານຂໍຄໍາເຫັນຂຶ້ນຈຳຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອປັບລາຄາໃຫ້ເໝາະສິມ, ເຮັດໃຫ້ລາຄາມີລັກສະນະ ໄຫວ້ຍີບ ແລະ ຮັບປະກັນເປັນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ.

(4)

ຄຸມຄອງ ແລະ ກວດກາ ບັນດາໄຮງເລື້ອຍ, ໂຮງງາມປຸງແຕ່ງໄມ້, ໂຮງງານເຫີນເຈີ; ສາງເຕັບມົງນຜະລິດຕະພັນໄມ້, ໂຮງງານທີ່ນຳໃຊ້ໄມ້ເປັນພະລັງງານ ແລະ ສະຖານທີ່ຂຶ້ນງໍທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ຕາມກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ໂດຍມີການປະສານສິນທິບແໜ້ນກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

(5)

ຄຸມຄອງ ແລະ ອອກໄປຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າປະເຟດໄມ້ (ໄມ້ຫ່ອນ, ຕໍ່ໄມ້ ແລະ ບຸດໄມ້), ຜະລິດຕະພັນໄມ້ຄໍາເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ ຢູ່ພໍາຍາໃນ ແລະ ສິ່ງອອກຕ່າງປະເທດ.

(6)

ສາງລະບຽບການເນື້ອສິ່ງເສີມ ແລະ ປັບປຸງສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ໃຫ້

ເຕີບໃຫ້ຢ່ານແຂງ, ມີອຳນາດຕໍ່ລອງກັບຄຸ້ມັກຕ່າງປະເທດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ຫັນມາສັງຊື້ສິນຄ້າ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ໂດຍກົງຈາກບໍລິສັດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

(7) ກວດກາ ລາດຕະເວນການຂົນສົງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າປະເທດໄມ້ (ໄມ້ທອນ, ຕໍ່ໄມ້ ແລະ ບຸດໄມ້), ຜະລິດຕະພັນໄມ້ສຳເນົດຮູບ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າປະເທດໄມ້ ຕໍ່ໄມ້ ດ້ວຍກວດກາ ແລະ ຖຸ່ມໝູ້ອື່ນງໍທີ່ເຫັນວ່າຈໍາເປັນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ≠ ၃ ၈. ၁၆.၁

(8) ປະສານສິມທີບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮວ່ມມີກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນງໍ.

16.3. ຂະແໜງການເງິນ:

(1) ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການອະນຸມັດເງິນຈາກກອງທຶນພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານການສຳຫລວດປ່າໄມ້, ວຽກງານຄຸມຄອງ ແລະ ປຶກປັກຮັກສາລາມປະເທດປ່າໄມ້.

(2) ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາຊື້-ຂາຍໄມ້ ແລະ ເຕັບລາຍຮັບຈາກການຂາຍໄກ ເຊົ້າງົງປະມານຂອງລັດ.

(3) ອອກໃບຢັ້ງຢືນຮັບເງິນຈາກການຂາຍໄມ້ ເພື່ອເປັນປ່ອນອີງໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອອກໃບຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ແລະ ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕິກາປ່ອຍໄມ້ໃນແຕ່ລະດັບ.

(4) ປະສານສິມທີບ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮວ່ມມີກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນງໍ.

16.4. ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ:

(1) ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໜຶ່ນໍາການເຄື່ອນໄຫວຂອງລະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ພັນຍົງທີ່ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງລະມາຄົມ.

(2) ລະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ມີສິດ ແລະ ພັນຍົງທີ່ສະໜັບສະໜູນບັນດາໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການດັດສິມປັບປຸງໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການເຂົ້າຮ່ວມປະມູນໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຮງງານເຫັນມັນ ໂດຍອີງໄລ່ແຜນການຜະລິດ ແລະ ການຈຳນ່າຍ ຕາມການສັງຈອງຂອງຕະຫລາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

(3) ລະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງຕິດຕາມ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນການເຄືອນໄຫວ ຜະລິດ-ທຸລະກິດ ຂອງບັນດາໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ລັດຖະບານຊາບໃນແຕ່ລະບົ, ຈາກນັ້ນ ກໍມີການຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມເພື່ອເລືອກເຫັນ ແລະ ຈັດບຸລິມະສິດບັນດາໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນທົ່ວປະເທດເປັນປະຈ່າທຸກໆປີ ເພື່ອນກໍສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ລວມທັງນະໂຍບາຍສົງເສີມການຜະລິດ-ທຸລະກິດ ໃຫ້ເຕີບໃຫ້ຂະຫຍາຍຄົວຂຶ້ນເລືອຍງໍ.

17)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສ້າງຕັ້ງດໍານກວດກາຂັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຢູ່ບ້າງຈຸດທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ເປັນເຈົ້າການສິມທີບໍລິກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງນານເງິນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກໍານົດລະບອບ ແລະ ຈັດວາງລະບົບການລາດຕະເວນກວດກາ ສະຖານທີ່ຊຸດລົ້ມໄມ້, ເສັນຫາງຂົນສົງໄມ້, ສະໜາມໄມ້, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ສະຖານທີ່ເກັບມັງນໄມ້ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

18)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການເງິນເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງໜ່ວຍງານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງຕົນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຖຸລະ ກິດໄມ້ຫັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖືວ່າ ໄວຍໃຫ້ປະຕິບັດລະບຽບການປະສານສົມທິບ່າງກິມກງວ, ປະຕິບັດໜັກທີ່ຂອງໃຜລາວຢາງຈິງຈັງ, ເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ; ເຕັດດັ່ງວິກປ້ອງ ສິ່ງເສີມຜູ້ດີ ມີຄວາມສົກລົ້າ ແລະ ມີຄວາມສາມາດ. ພົມມັນ ກໍເຂັ້ມງວດຕໍ່ຜູ້ດີທີ່ມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ສ່ວຍໂອກາດຫາຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຕົນ ແລະ ປ່າຜົນລະບຽບລັດຖະກອນ ກໍຄືກິດໝາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

19)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ປະຕິບັດລະບອບການປະຊຸມ ພິບປະສົນຫຍນາແລກປັ້ນຄວາມເຫັນຮ່ວມກັບສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອນກໍສະເໜີທີ່ດ້າງ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກິດໝ່ວງ ລວມທັງຄົນຄວາມຖໍສະເໜີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ແນໃສ່ປັບປຸງຢືກລະດັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຫັນສະໄໝ ຢື່ງຢືບ.

20)- ໃຫ້ຍຸບເລີກຄະນະສະເພາະກິດກວດກາໄມ້ຂັ້ນສູນກາງ ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງຂັ້ນຕາມການຕິກລົງຂອງລັດຖະບານໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການກວດກາແຫ່ງລັດ ດ້ວຍເນີນການກວດກາເປັນປະຈຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ຫ້າມຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ການທຸລະກິດໄມ້ ຫຼັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖື່ນ ເປັນຕົນ:

20.1. ຫຼັກສະເໜີ ແລະ ຫ້າມອະນຸຍາດເກັບຖື ໄມນອນ-ຂອນຕາຍ, ໄມກົງງ່າ ແລະ ຫ້າມໃຫ້ໄມ້ເປັນນະໂຍບາຍແກ່ບຸກຄົມໄດ້ໜຶ່ງ.

20.2. ຫ້າມຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖື່ນ ອອກອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນໄມ້ທຸກຊະນິດລື່ມຕົວເລັກແຜນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ທີ່ລັດຖະບານອະນຸມັດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ.

20.3. ຫ້າມຊຸດຄົ້ນໄມ້ຫວັງຫ້າມຫໍາມະຊາດບາງຊະນິດທີ່ໄກ້ຈະສູນພັນ ເຊັ່ນ: ໄມຂະບູງ, ໄມຄ້າຍື, ໄມດຸ່ລາຍ, ໄມໄລ່ງເລ່ງ, ໄມບຸດຜາ, ໄມກະຈະ, ໄມແຕ່ຂ່າ, ໄມເກັດສະໜັກ, ໄມດູ້, ໄມໝູນ, ໄມມັນປາ, ໄມເກັດລື່ມ, ໄມຂົນຕາຊ້າງ, ໄມຈຳປາປາ (ໄມ້ຮ່າຊາຍ ຫລື ໄມຊາຍ) ແລະ ໄມຫວັງຫ້າມອື່ນໆ.

20.4. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂະແໜງການ ຫລື ພາກສ່ວນໄດ້ໜຶ່ງຂອງສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖື່ນເປີດບັນຊີເງິນລາຍຮັບຈາກການຂາຍໄມ້ຢູ່ນອກລະບົບງົງປະມານ ແລະ ນໍາໃຊ້ເງິນລາຍຮັບຈາກການຂາຍໄມ້ ກ່ອນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.

20.5. ຫ້າມນໍາເຂົາ, ຂາຍ, ມີໄວ້ຄອບຄອງ ເຕືອງຈັກຊຸດຄົ້ນໄມ້ ຫລື ບຸງແຕ່ງໄມ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຫ້າມມີການຊຸກເຊື້ອງເພື່ອລັກລອບນໍາໂສ້ ແນ່ນໃຫ້ຢືດໄວ້ ແລ້ວດ້ວຍເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດຕາມລະບຽບກິດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

20.6. ຫ້າມຈັດສັນຍຸມລໍາເມີນໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຍົກຍ້າຍຊະຊາຍ ຫລື ຍົກຍ້າຍຍ້ອນເຫດຜົນອັບຈໍາເປັນນັ້ນໄວ້ໃກ້ກັບປ່າປັອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນ ຫຼັງນີ້ ກໍເພື່ອຫລືກລົງປ່ົງບໍ່ໃຫ້ເກີດການລັກລອບຕັດໄມ້ຫໍ່ລາຍປ່າ ແລະ ບຸກລຸກທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອບຸກເບີກເນື້ອທີ່ຫໍ່ມາຫາກິນ.

18)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການເງິນເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງໜ່ວຍງານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງຕົນ ຫີ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດໄມ້ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖື່ມ: ໂວຍໃຫ້ບະຕິບັດລະບົງບານປະສານສົມທິບປ່າງກົມກງວ, ບະຕິບັດນັ້າທີ່ຂອງໃຜລາວຢາງຈິງຈັງ, ເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີຄວາມໄປງ່ໄສ; ເດັດຄ່ງວົງປົກປ້ອງ ສົງເສີມຜູ້ດີ ມີຄວາມສົມພັດ ແລະ ມີຄວາມສາມາດ. ພ້ອມນັ້ນ ກໍເຂັ້ມງວດຕໍ່ຜູ້ບໍດີທີ່ມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ສ່ວຍໂອກາດຫາຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກຕົມ ແລະ ຝ່າເຝັ້ນລະບົງບານປະສານກຳນົດຂາຍອື່ນງໍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

19)- ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການເງິນປະຕິບັດລະບອຍການປະຊຸມ ຫີ້ປະສົບຫະນາແລກປົງຄວາມເຫັນຮ່ວມກັບສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ໄມ້ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອນກໍສະເໜີທິດຫາງ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກິດໜ່ວງ ລວມທັງດັບຄວານໜ້າລະເໜີນະໄໂຍບາຍສົງເສີມຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອຜິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ແນໃສ່ປັບປຸງຍິກລະດັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ໄມ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຫັນສະໄໝຢຶ່ງເກື້ນ.

20)- ໃຫ້ຍຸປເລີກຄະນະສະເໜີກົດກວດກາໄມ້ຂັ້ນສູນກາງ ຫີ້ແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານໃນໄລຍະຕ່ານມາ ແລະ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການກວດກາແຫ່ງລັດ ດໍາເນີນການກວດກາເປັນປະຈຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ຫ້າມຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ການທຸລະກິດໄມ້ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖື່ມ ເປັນຕົ້ນ:

20.1. ຫ້າມສະເໜີ ແລະ ຫ້າມອະນຸຍາດເຕັບຖື ໄມນອນ-ຂອນຕາຍ, ໄມກົງງ່າ ແລະ ຫ້າມໃຫ້ໄມ້ເປັນນະໄຍບາຍແກ່ບຸກຄົມໄດ້ໜຶ່ງ.

20.2. ຫ້າມຂະແໜງງານ ແລະ ທ້ອງຖື່ມ ອອກອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນໄມ້ທຸກຊະນິດລື່ມຕົວເລັກແຜນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ຫີ້ລັດຖະບານອະນຸມັດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ.

20.3. ຫ້າມຊຸດຄົ້ນໄມ້ຫວັງຫ້າມຫຳມະຊາດບາງຊະນິດທີ່ໄກຈະສູນພື້ນ ເຊັ່ນ: ໄມຂະຍຸງ, ໄມຄຳຍີ, ໄມຈຸ່ລາຍ, ໄມໂລ່ງເລ່ງ, ໄມພຸດຍາ, ໄມກະຈະ, ໄມແຕ່ອ່າ, ໄມເກົດສະໜາ, ໄມຈຸ່, ໄມຫຸ້ນ, ໄມມັນບົງ, ໄມເກັດລື່ມ, ໄມຂົນຕາຂ້າງ, ໄມຈຳປາປ່າ (ໄມ້ຮ່າຂາຍ ຫລື ໄມຂາຍ) ແລະ ໄມຫວັງຫ້າມອື່ນງໍ.

20.4. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຂະແໜງງານ ຫລື ພາກສ່ວນໄດ້ໜຶ່ງຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖື່ມເປັດບັນຊີເງິນລາຍຮັບຈາກການຂາຍໄມ້ຢູ່ນອກລະບົບຖືບະມານ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນລາຍຮັບຈາກການຂາຍໄມ້ ກ່ອນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.

20.5. ຫ້າມນໍາເຂົ້າ, ຂາຍ, ມີໄວ້ຄອບຄອງ ເຄື່ອງຈັກຊຸດຄົ້ນໄມ້ ຫລື ບຸງແຕ່ໄມ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າມີການຊຸກເຊື້ອງເພື່ອລັກລອບນໍາໃຊ້ ແນ່ນໃຫ້ຢືດໄວ້ ແລ້ວດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດຕາມລະບົງບົກຄົມຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

20.6. ຫ້າມຈັດສັນພູມລໍາເນົາໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ທີ່ອີກຍ້າຍຊະຊາຍ ຫລື ອີກຍ້າຍຍ້ອນເຫດຜົນອັນຈຳເປັນນັ້ນໄວ້ໃກ້ກັບປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນ ທັງນີ້ ກໍເພື່ອຫລິກລົງງົບໆ ໃຫ້ເກີດການລັກລອບຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ ແລະ ບຸກລຸກທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເພື່ອບຸກເບີກເນື້ອທີ່ທຳມາຫາກິນ.

20.7. ຫ້າມບຸກລຸກ, ຈັບຈອງ ແລະ ຫັນປູນທີ່ດິນປ່າໄມ້ເພື່ອຫ້າການຜະລິດ, ບູກໄມ້ ຫລື ບຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອີງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫ້າມຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ອະນຸມັດການ ດໍາເນີນກິດຈະການຕ່າງໆໃນສາມປະເຟດປ່າ ເກີນຂອບເຂດສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກິດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

21)- ມອບໃຫ້ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ບັນດາເຈົ້າແຂວງ ຮັບຜິດຊອບຊັ້ນທີ່ວູກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປຶກປັກສາສາມປະເຟດປ່າໄມ້ ຊີ: ປາລະຫງວນ, ບ່າບ້ອງກັນ ແລະ ປາຜະລິດຫັງໜີດ ທີ່ນອນຢູ່ໃນຂອຍ ແຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງຖິ່ນຕົນ ຕະຫລອດເຖິງການຫຼະກິດໄມ້ ແລະ ສະກັດກັນການລັກລອບຕົດໄມ້ ຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍມີສິດ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຊັ້ນ໌, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ການຫຼະກິດໄມ້ ຢູ່ໃນຫ້ອງຖິ່ນນັ້ນງີ; ທັງ ມີກໍລະນີລະເມີດລະບູກິດໝາຍ ໂດຍມີຫລັກຖານການກະທຳຜິດທີ່ຈະແຈ້ງຊັດເຈນ ກໍໃຫ້ຮັບຮອນສິນທິບ ກັບ ກະຊວງສາຍຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແກ້ໄຂຢ່າງເດັດຊາດ.

22)- ການອະນຸຍາດນີ້ເຊົາ, ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຊຸດຄົນ ແລະ ຂົນສົງໄມ້ ລວມ ຫັງການຂົນສົງໄມ້ທ່ອນ, ໄມແບຮູບ, ຕໍ່ໄມ້, ຢູ່ດໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ຖ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍຕິກລົງຮ່ວມ ລະຫວ່າງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ກະຊວງໄຍ້ຫາທິການ ແລະ ຂົນສົງ ສະບັບເລກທີ 0019/ກປ ແລະ ເລກທີ 2139/ຍທຂ, ລົງວັນທີ 14 ຖຸມພາ 2008.

23)- ມີແຕ່ລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນ ມີສິດພິຈາລະນາ ແລະ ຕິກລົງເປັນກໍລະນີພິເສດ ກ່ຽວກັບກອນສົງໄມ້ ທ່ອນ, ໄມເລື່ອຍ, ຕໍ່ໄມ້, ຢູ່ດໄມ້ ແລະ ໄມເຖິ່ງສໍາເລັດຮູບ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ; ການຕິກລົງເປັນກໍລະນີລະ ເພາະນັ້ນ ຈະຂຶ້ນກັບຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍ, ຂຶ້ນກັບຈຳນວນ ແລະ ສະໜາບຕົວຈິງຂອງການຊຸດຄົນ ແລະ ນຳໃຊ້ ໄມ້.

24)- ໃຫ້ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົງເສີມດ້ວຍຫລາຍຮູບການ ຕໍ່ພາກສ່ວນ, ການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ ແລະ ມີຕຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການບູກໄມ້, ການຝຶ່ນຜູ້ບຸລະນະ ແລະ ປຶກປັກສາປ່າໄມ້, ການປູ່ແຕ່ງໄມ້ ສໍາເລັດຮູບທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ, ການປະຕິບັດພັບຫະຕໍ່ລັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ-ຄົບຖ້ວນ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ຂ່ວຍສັງຄົມ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສົງເສີມດ້ວຍການໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການຊື້ໄມ້ນໍາລັດ, ໃຫ້ລາງວັນເຊີດຊູກູດ ແລະ ຂຶ້ສົງ, ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການຕະຫລາດ ແລະ ອື່ນງ.

25)- ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດກິດໝາຍ, ລະບູກການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດ ໄມ້ ແລະ ບັນດາຂໍ້ຫ້າມທີ່ກໍມີໃນລາສົ່ງສະບັບນີ້ ໂດຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງຫ້ອງຖິ່ນໄດ້, ກໍໃຫ້ອ່ານາດການປຶກຄອງຫ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຊັ້ນຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ດໍາເນີນ ການຕາມລະບູກກິດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຫັນການຄືດຕັ້ງນີ້:

25.1. ຕໍ່ຜູ້ບຸກລຸກເຂດປ່າປ້ອງກັນ, ປາລະຫງວນແຫ່ງຊາດ, ປາຜະລິດ, ຜູ້ຈັບຈ່ອງທີ່ດິນປ່າໄມ້ ແລະ ຜູ້ ຫັນປູນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ຜູ້ມີໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໂດຍບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍທີ່ກໍມີໃຫ້, ຜູ້ຖາງປາ, ຖຸມປ່າ ໃນເຂດທີ່ຫວັງຫ້າມ ແມ່ນຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ່ ແລະ ລົງໂຫດຫາງອາຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍມີໄວ້ ໃນກິດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ແລະ ກິດໝາຍອື່ນງໍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

25.2. ຕໍ່ບຸກຄົມ ແລະ ນິຕີບຸກຄົມທີ່ລະເມີດແຜນການຊຸດຄົນໄມ້, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຊຸດຄົນໄມ້, ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດໄມ້ ໂນຖາມເຈດຕະນາ ໂດຍມີຫລັກຖານ ຫລື ຂອງກາງ (ເຊັ່ນ: ໄມທີ່ລັກລອບ, ໄມທີ່ຕັດເກີນ, ໄມທີ່ຕັດບໍ່ຖືກກໍານົດໝາຍ) ໃຫ້ຢຶດໄວ້ ແລ້ວດໍາເນີນຄະດີ ຕໍ່ຜູ້ກະທຳໂນໂລມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ແລ້ວປະມູນຂາຍໄມ້ເຊົາເຖິງເຂົ້າງົບປະມານຂອງລັດ; ເດັດ ຂາດ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດເຂົ້າຮ່ວມການປະມູນ ຫລື ຂໍ້ເອົາໄມ້ນັ້ນຄືນ, ແຕ່ໃຫ້ດໍາເນີນການຕໍ່ຜູ້ກ່ຽວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ; ກ່ອນອື່ນ ໃຫ້ຖອນໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກອບການທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດນັ້ນ ໃນຫັນທີ.

25.3. ຕໍ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້ານ້ຳທີ່ຂອງລັດ ທີ່ມີສ່ວນພິວພັນໄດ້ຍົງ ຫລື ໂດຍຫາງອ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອອກເອກສານ, ປອມແປງເອກສານ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ຫລື ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຕ່າງໆ ຫລື ມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄືດ, ຮັບສິນຍິນ-ສິນຈາງຕ່າງໆຈາກຜູ້ກະທຳຜິດ ແມ່ນໃຫ້ດໍາເນີນມາດຕະການຫາງ ດ້ວຍໃນ ຕາມລະບຽບລັດຖະກອນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ດໍາເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

26)- ມອບໃຫ້ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ ແລະ ຄະນະເລີຂາທີ່ການລັດຖະບານ (ເປັນຜູ້ຕິດຕາມ, ກວດ ກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້, ໂດຍໃຫ້ສັງລວມສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທັງດ້ານດີ ແລະ ດ້ານ ອ່ອນ ລາຍງານໃຫ້ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຊາບ ເປັນປົກກະຕິ).

27)- ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການ ເຖິງ ອອກບົດແນະນຳລະອຽດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້.

28)- ໃຫ້ບັນດາລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດຖະບານ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ເຈົ້າແຂວງ ຄືນຄວ້າກໍາແໜ້ນເນື້ອໃນຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້, ທັງເປັນເຈົ້າການຜັນຂະຫຍາຍບັນຫາທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນເປັນອັນລະອຽດຕົ້ນອີກໄດ້ຍົວ ແລະ ຂຶ້ນກຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

29)- ຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ໄຊປຸງແຫບຄໍາສັ່ງຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລັກທີ 30/ນອ, ລົງວັນທີ 17/8/2007 ແລະ ຄໍາສັ່ງເພີ່ມເຕີມຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລັກທີ 09/ນອ, ລົງວັນທີ 02/05/2008.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ປົວສອນ ບຸບັດວັນ